

Mál nr. 78/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/slysatryggingar ökumanns

Umferðaróhapp 27.07. 2007, tilkynning skv. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 05.03. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 18.03. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

M missti stjórn á bifreið sinni er hann ók vestur Villingaholtsveg þannig að bifreiðin valt.

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu sem óþarft er að geta.

Vátryggingafélagið hafnar greiðsluskyldu sbr. röksemdafærslu þess í gögnum málsins. Það vísar því á bug að M hafi fyrst fengið vitneskju um atvik sem krafan er reist á þegar hún leitaði til læknis u.þ.b. einu og hálfu ári eftir slysið. Ekkert liggir fyrir um að M hafi leitað til læknis á árinu 2008. Félagið telur að M hafi fengið vitneskju um atvik sem krafan er reist á á slysdegi þann 27.07. 2007 “enda engin rök sem hníga að því að miða beri við síðara tímamark”. Félaginu hafi ekki borist upplýsingar um að kröfum yrði haldið uppi vegna slyssins fyrir en með tölvupósti frá lögmanni M dags. 18.01. 2008 og því hafi ársfrestur skv. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga verið liðinn.

Álit.

Að teknu tilliti til fyrirliggjandi gagna er greiðsluskylda fyrir hendi samkvæmt slysatryggingu ökumanns.

Í 124. gr. laga um vátryggingarsamninga er þess getið að sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á.

Í athugasemdum frumvarps til laga um vátryggingarsamninga við nefnt ákvæði er þess getið m.a. að vátryggingafélög “hafa af því mikla hagsmuni að kröfur komi fram sem fyrst og það hefur samfélagslega þýðingu að ljúka slíkum málum án óþarfa dráttar. Upphaf frestsins miðast við þann tíma er vátryggður fékk upplýsingar um þau atvik sem eru tilefni kröfu hans um vátryggingabætur....”

Miðað við fyrirliggjandi gögn hefur M ekki vanrækt tilkynningarskyldu sína samkvæmt nefndu ákvæði. Hafa ber hugfast að í framskýrslu lögreglu af vettvangi er þess m.a. getið að M “taldi sig þurfa að fara og láta lækni líta á sig þar sem hún fann til lítilsháttar eymsla um líkamann og eins var hún með smá skrámu á hægri hné...” Ljóst var að hér varð líkamstjón.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi samkvæmt þeirri váttryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 7. apríl 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.